

A víte, že tohle napsal již Mikuláš Dačický?

- editor007 | 29. června 2024

ČESKO: Doporučuji číst velmi pozorně. Všechno psané zde platí beze změny i dnes. Nevěříte? Co třeba celkem nedávná sanace velkých bank ze státních rozpočtů. Podle pravidel kapitalismu by přece měli vyhlásit bankrot a ... a uvolnit místo, či přejít pod tvrdou ruku státu.

Našimi penězi se platilo za spekulace několika stovek lidí po celém světě. Pamatujete jak tenkrát odmítl Island platit za dobrodružství idiotských bankéřů? I o tom je řeč i zde ... prostě stačí přemýšlet a být otevřený radám. Čtete pozorně a najdete i varování skrze staletí. No ale, tak jako v každé generaci, tak i v našich generacích se zrovna moc většinou nenaslouchalo. A nejde to vztahovat jen na naši zemi, na naše národy. Platí to všude, vždy a bez pardónu ... i takové je mládí. Krutě lhostejné. Pokud není vychováno tvrdou a pevnou rukou, to neznamená silou, ale vůlí. Mnohem horší však je, když to zůstává stejné i ve stáří. Ta nepoučitelnost.

Grave est iudicium contra potentes

Bohatí práv užívají, neb jse nač souditi jmají.

Chudý musí tak nechati, zvlášť když není, kdo zastati, jsouce práv, křivý zůstati,

Pánu Bohu žalovati. Ten jse rač sám smilovati a chudé opatrovati, křivých soudcův uchovati, v dobrém nás ochraňovati.

U bohatého jest chudý sice jako plevy u pšenice.

Nebejvá tu přítomna spravedlnost, kde jse chudého provinění jeden lot tížeji váží nežli bohatého centýř.

Nebo: Bohatý bývá zdržován, aby nepadl, chudý pak v maličkém poklesnutí poražen a pošlapán bývá.

A viro paupere sicut a divite causam prospice, non personam

Nic na to nedbají, nebo chudý, i dobře jse chovaje, při nemilostivých a nemilosrdných boháčích v potupě a v ošklivosti zůstává.

Mnozí pak, když nepravě statkuov nabudou, jmenují to (však lživě) božím požehnáním, ale na duši a dobrém svědomí chudí zůstávají

Dum surgunt miseri, nesciunt miseris misereri

Mnohý nuzný, bídny člověk, zbohatnouce jakkolivěk, čím byl, nechce pamatovat, nad chudými jse smilovat.

Ale: Kdo sobě všech váží lehce, ten upadna potom těžce, když z pejchy v nouzi přichází, zas ho žádný nic neváží.

Ergo: Accurate cogita mutabilia, nam sors omnia versat.

Qui enim stat, videat, ne cadat.

Věř ne všechno, co slyšíš ...

Věř ne všechno, co slyšíš!

Mluv ne všechno, co vidíš!

Mluv ne všechno, co víš!

Čiň ne všechno, co chceš!

A zomysla nehřeš,

nebo víš, že umřeš.

Ó Bohemia

Není to v světě nic divného, že vlast táhne k sobě svého;

Česká země hladovitého živí i nepřítele mnohého.

Nemá odměny od žádného, trpí od cizích mnoho zlého.

Ó, Bože, chraniž národu českého!

Předešle a za pohanstva byla země Česká pusta, zůstáváje tak od dávna lidského rozumu prázdna.

Když pak z osudu božského od národu slovanského skrze Čecha osazena, ve všem dobrém rozmnožena, tu hned národové jiní, závistiví, nepřízniví, oč prvé nikda nestáli, nestarali, nevzdělali, zosobit usilovali a do Čech jse velmi drali, chtěje to Čechuom vydřiti, z cizí práce rozkoš jmíti a svou vůli provoditi, o vše všudy připraviti, o čež usilují až posavad, aby ledakdos v Čechách vlád, nemůželi, aby okrad.

Ó, kde jsou starých Čechuov ruce na takové cizozemce.

Nynější jse jen dívají, mnozí i napomáhají, tak k záhubě pospíchají.

K čemu přijdou, to poznají.

Jměž jse dobře, milý Čechu, nelez dále do posměchu.

Každý do tvé vlasti běží, tak zůstáváš jen v loupeži.

Ochraňujž sám Pán Buh tebe a pomoz z země do nebe.

A takových varování skrze staletí je i u nás mnoho. Jen je nechceme slyšet, vrchnost nechce bychom je znali, a když chce tomu, my nenasloucháme stejně. Líní a ve skutečnosti hloupí, cítíme se krály světa kolem nás, byť nám ni zlámaného groše nepatří a ani za ten zlámaný groš ve skutečnosti nic neumíme. Četli jste aspoň takovou maličkost, no nevím, třeba tu sbírku českých přísloví, kterou kdysi dávno sebral Jan Ámos Komenský?

I když to varování může slyšet jen připravený. Ten kdo je sobecký, povyšuje se nad ostatní, je lakomý nemůže nic takového pochopit ani náznakem. A právě takové potomky nám chtějí zajistit a pomáhá jim každý, kdo dá přednost jen „papírům“ na něco a ne reálným schopnostem. Pak se totiž, stejně jako v minulosti prosazují právě ti hlupáci sobci, lakomci, povýšenci a tím vším idioti. Umí jen

„krásně“ složit noty, mají jen příjemný hlas, a slova, která ale nemají žádný obsah, jakmile odejdete z dosahu jejich okamžité působnosti.

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)